

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2102/2017
27.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпилер Поповић и Јелене Боровац, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Милан Делић, адвокат из ..., против тужене мал. ББ, чији је законски заступник мајка ВВ, обе из ..., које заступа пуномоћник Даница Грубишић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 213/17 од 06.04.2017. године, у седници већа одржаној 27.09.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 213/17 од 06.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 53/2016 од 26.12.2016. године, обавезан је тужилац да на име свог доприноса за издржавање тужене мал. ББ плаћа месечно износ од 30.000,00 динара, почев од 18.01.2016. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови, или док се ова одлука не измени, сваког 1.-15.-ог у месецу за текући месец. У ставу другом изреке, одређено је да се овом пресудом мења пресуда Првог основног суда у Београду П2 5755/12 од 30.04.2014. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 86/15 од 23.04.2015. године, а која је преиначена пресудом Врховног касационог суда Рев 1608/15 од 09.09.2015. године и то у ставу трећем изреке пресуде, који се односи на издржавање мал. ББ. У ставу трећем изреке, одбијен је захтев тужиоца у делу од досуђених 30.000,00 динара на име доприноса издржавању мал. тужене па до тражених 12.000,00 динара, почев од 18.01.2016. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови. У ставу четвртном изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 213/17 од 06.04.2017. године, жалба тужиоца одбијена је као неоснована и потврђена наведена пресуда Првог основног суда у Београду. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, будући да ова повреда одредаба парничног поступка у смислу одредбе члана 407. ЗПП, није ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Првог основног суда у Београду П2 5755/12 од 30.04.2014. године разведен је брак парничних странака, а вршење родитељског права над мал. ББ поверено је мајци, док је тужени АА обавезан да на име доприноса за издржавање мал. ћерке плаћа износ месечно 40.000,00 динара, почев од 24.06.2013. године као дана одређивања привремене мере, па убудуће, док за то буду испуњени законски услови. Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 86/15 од 23.04.2015. године преиначена је првостепена пресуда у ставу четвртном изреке, тако што је тужени АА обавезан да на име доприноса за издржавање мал. ћерке ББ плаћа месечно износ од 45.000,00 динара. Пресудом Врховног касационог суда Рев 1608/15 од 09.09.2015. године преиначена је наведена пресуда Апелационог суда у Београду, тако што је потврђена пресуда Првог основног суда у Београду од 30.04.2014. године.

Дана 22.06.2015. године закључен је споразум о престанку радног односа између запосленог проф.др. АА и Факултета за ..., с тим да радни однос именованом престаје закључно са 24.06.2015. године. Тужилац је запослен као ... у средњој школи "... " почев од 01.11.2015. године, са зарадом у износу од 21.496,00 динара. Мајка мал. ББ налази се у радном односу на ... на радном месту ... и за месец децембар 2015. године остварила је нето зараду у износу од 58.734,46 динара, а у ... за период од 01.12.2015. године до 31.12.2015. године укупну месечну нето зараду у износу од 73.731,78 динара. Тужилац је сувласник на стану који се налази у ..., у ул. ... бр. ..., који је стечен током трајања брака, али у том стану не станује јер је након прекида брачне заједнице стан напустио, а у њему сада живе мал. тужена са законском заступницом, која је уједно и други сувласник на стану.

Тужена је у јуну 2016. године завршила ... и уписала Факултет за ... уз годишњу школарину у износу од 1.100 евра, активно се бави тенисом, налази се на ВТА листи, тренинге плаћа 420 евра, такмичи се на националним и интернационалним такмичењима, чланарину у међународној тениској федерацији плаћа 30 евра на годишњем нивоу, плаћа учешће на тениским турнирима које се формирају у зависности да ли се ради о домаћим или интернационалним турнирима и крећу се у износу од 500 – 1.500 евра, због активног бављења спортом има појачану протеинску исхрану, коју на месечном нивоу плаћа 25.000,00 динара, има месечне трошкове за куповину патика за тренинг у износу од 120 евра. Поред тога, има и трошкове одеће,

обуће и џепарца, те је првостепени суд потребе мал. ББ проценио на износ од 52.000,00 динара месечно.

Пресудом Првог основног суда у Београду К 1172/15 од 15.07.2016. године, тужилац је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиља у породици и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године. Тужилац живи у изнајмљеном стану, уз плаћање закупнине од 200 евра месечно, док за режијске трошкове издваја износ од око 6.000,00 динара. Мајка му је пензионер. Законска заступница тужене за режијске трошкове стана плаћа месечно износ од 18.000,00 динара, нема других непокретности, а највећи издатак представљају патике за тренинг у износу од 120 евра која месечно купује детету, као и за куповину три тениска рекета у износу од 500 евра.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредби члана 154. став 1., 160, 161, 162. и 266. став 1. Породичног закона Републике Србије, ценио материјалне и породичне прилике тужиоца, његову способност да ради, могућност да стиче зараду и његове сопствене потребе, као и узраст мал. детета, при чему је имао у виду приходе које остварује мајка – законска заступница детета, те је посебно узимајући у обзир минималну суму издржавања која је у време пресуђења износила 24.395,00 динара, закључио да тренутне имовинске прилике и материјалне могућности тужиоца дозвољавају да доприноси издржавању мал. ББ у досуђеном износу и тиме у потпуности задовољи њене потребе и обезбеди животни стандард какав ужива и сам тужилац. Стога је обавезао туженог да на име свог доприноса у издржавању мал. кћерке доприноси са 30.000,00 динара месечно.

Другостепени суд је прихватио разлоге првостепеног суда и потврдио првостепену пресуду, закључујући да је у конкретном случају правилно примењено материјално право.

Врховни касациони суд налази да је у конкретном случају на правилно утврђено чињенично стање правилно примењено материјално право, када је тужени обавезан да на име свог доприноса у издржавању мал. кћерке учествује са 30.000,00 динара месечно. Нижестепени судови су за своју одлуку дали јасне и ваљане разлоге, које прихвата и овај суд.

У ревизији се понављају жалбени разлози да су се од доношења претходне одлуке о висини доприноса издржавања до сада измениле околности на страни даваоца издржавања, тако да тужилац сада остварује месечни приход за приближно 49.000,00 динара мање у односу на ранији период, те да није у могућности да се додатно радно ангажује, с обзиром на кривични поступак који се водио против њега.

Ове наводе другостепени суд је ценио, правилно закључивши да нису од утицаја на другачију одлуку, а о чему је дао ваљане разлоге, које прихвата и овај суд.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је правилном применом члана 150. и 153. ЗПП, а у вези одредбе члана 207. Породичног закона, те су неосновани и наводи ревизије којима се оспорава одлука о трошковима поступка.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 414. став 2. ЗПП, будући да се у ревизији понављају жалбени разлози које је другостепени суд правилно оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ни ново тумачење права, нити допринело ујединаченом тумачењу права.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић